

gentagne Gange ikke har kunnet faa Uendringer i Loven, som man ønskede, uagtet den højtærede Minister har foreslaaet det, har den været bange for at komme med et saadant Forlangende, som nu foreligger i Lovforslagets § 3. Den ærede Ordfører bemærkede, at der var slet ikke Grund dertil, thi det, at de andre Foreninger havde tidligere faaet Vettelse i Konverteringen, var ingen Grund til, at disse Foreninger skulde have det. Der staaar jo ogsaa anført i Betænkningen, at de have en betydelig Reservecfond, i hvert Fald den jydsk Forening, og Distrikterne vel en tilsvarende. Ja, de have jo en ret ordentlig Reservecfond, den jydsk har ca. 70,000 Kr. eller nøjagtigere 68,000 Kr., men selv om den havde haft en meget større Reservecfond, vil jeg spørge den ærede Ordfører, om han tror, at den havde faaet Lov til at bruge den, selv om den ogsaa havde haft en tilsvarende Reservecfond til den, de andre Kreditforeninger have i Forhold til deres Hovedstol, det tvivler jeg noget om, at Foreningerne ville have faaet Lov til, netop paa Grund af det Forhold, Foreningerne staa i til Staten. Den ærede Ordfører vil vistnok ogsaa erkende, at der ogsaa i det Moment kan ligge nogen Grund til at komme dem til Hjælp paa anden Maade. — Endelig er, som jeg bemærkede ved første Behandling, Rigsdagen ikke helt sagesløs, idet disse Foreninger ikke have kunnet faa en gunstigere Konvertering, da man ikke har kunnet blive enig om at give den forlangte Afdragsfrist, som Ministeren gentagne Gange har foreslaaet her i Tinget. Jeg tror derfor, at disse Grunde kunne nok veje noget til Fordel for, at man gik ind paa § 3. Naar det bemærkes i Flertallets Betænkning, at de nuværende Interessenter, dersom de ville afbetale deres Gæld, endogsaa ville faa en Fordel af $3\frac{3}{4}$ pCt., ja indtil $7\frac{3}{4}$ pCt., saa ser det vel teoretisk rigtigt ud, men i sin praktiske Udførelse vil det ikke gaa saaledes. Kursen er nemlig kun 93, og der skal da erlægges $2\frac{1}{4}$ pCt. i Konverteringsomkostninger til Gældens Afbetaling, fremdeles $\frac{1}{2}$ pCt. til Reservecfonden, fremdeles 2 pCt. til Depositum af Hovedstolen; og endelig $2\frac{2}{5}$ pCt. af den halvaarlige Ydelse; det bliver i alt $100\frac{7}{20}$. Vil nu den ærede Ordfører dertil bemærke, at Renten ikke kan regnes med, skal jeg indrømme det, og saa tage vi 2 pCt. Rente fra, og der bliver da tilbage, at naar de nuværende Interessenter ville indløse, skulde de betale $98\frac{7}{20}$. Jeg tror just ikke, at Fordelen ere saa overordentlig store, naar henses til, at de første Interessenter have langt fra faaet pari Kurs. S

de første Mar, efter at Loven blev vedtagen, fik de kun ca. 94—95 og maatte endda betale $2\frac{1}{2}$ pCt. til Reservecfonden, men naar de træde ud af Foreningen, saa de intet af Reservecfonden. Jeg tror i hvert Fald, at der kunde være Grund til at hjælpe de første Interessenter, der langt fra have faaet pari Kurs, og som, for saa vidt de træde ud, miste deres Reservecfond. Der kan ikke være Tale om, at der vil gøres nogen god Forretning ved at udtræde, og derfor staaar der meget rigtigt i Flertallets Betænkning, at det vil slet ikke ske. Nej, ganske vist, fordi det ikke kan betale sig at gøre det, og vil man derfor ikke fuldt ud give de 300,000 Kr., kunde der have været Grund til at hjælpe de første Interessenter, indtil Kursen f. Eks. var gaaet op til $96\frac{3}{4}$ eller 97, tilmed, da de komme til at betale den fulde Ydelse i en meget længere Mærække end de, der senere ere komne til. Jeg forstaa imidlertid særdeles godt, at haade det ærede Medlem for 1te Kres (P. A. Petersen) og det ærede 1ste Medlem for 7de Kres (Steel) ere gaaede med til en Overenskomst i Udvalget og have ment at burde gøre det, for dog at naa noget. Jeg kender af gammel Erfaring, at det er ikke let at faa noget gennemført i denne Sag, og jeg kan særdeles godt forstaa, at de have ment at burde lade det bero for dog at naa noget, men jeg kan ikke stemme mod Paragraffen blankt og hart. Havde der været foreslaaet en Uendring, f. Eks. at man havde formindsket Summen 300,000 Kr. noget og søgt at stille Interessenterne lige, havde det været en anden Sag, saa var jeg, om end ikke med Fornøjelse, gaaet med dertil. Nu maa jeg paa det Punkt følge Mindretallet og maa opfordre mine Meningsfæller til at gøre det samme.

Derimod maa jeg takke haade det ærede Flertal og særlig den ærede Ordfører for den Affattelse, man dog er bleven enig om med Hensyn til § 1. Det er en ret betydelig Vettelse for de ny Interessenter, at de herefter kunne slippe med at betale Pantebogsattesten med 80 Øre. Den ærede Ordfører har jo med sin særegne Sagkundskab i disse Forhold udforlig oplyst, at det andet var aldeles ubilligt, og man kan kun være Udvalget forbunden for, at det er gaaet ind paa denne Vettelse, og det saa meget mere, som den er i fuld Samklang med det Forslag, som afdøde Indenrigsminister Steel i sin Tid forelagde, som for saa vidt gik videre, som Pantebogsattesten ifølge det skulde være helt gratis. Naturligvis er det kedeligt nok, at de, der søge Laan, ikke kunne blive fri for at skaffe flere Pantebogsattester, hvor der er flere Matriful-